

Nº 4. Flickan med paraply't.

Allegretto.

Piano.

Fine.

1 E' vi - sa vill ja' sjun - ga, som ä al - de - les ny, den

handlar om e' flic - ka som gick mäp pa - ry fast

so - la' up - på him - me - len af mol - na bort skymd var, men

D.S. al Fine. *s*

högmod sanden stun - dom ut - i pi - gors hjer - tan far.

D.S. al Fine. *s*

Nº 2. Velocipedvisa.

Moderato assai.

The musical score consists of five staves of music. The top staff is for the piano, showing chords and bass notes. The subsequent four staves are for the voice, with lyrics in Danish. The lyrics are:

1. I mi-na un-ga
da'r ja' skulle ut å å' - ke å' krafle så mej opp på
en ve-lu-ci - pe som på e' slipstens vef. Ja fla-xa som e'

The music includes dynamic markings like *ff*, *tr*, and *ss*, and performance instructions like *v* and *s*.

Krå - ke, men ja', ja' väf - ve på, å dä gick mä be -

sked, men ett tu tre så ble' ja' tu - san så för -

lä - gen, när ja' på huf - ve stog, men di - ke' var i

vä - gen.

D.S. ss

ff

ss
D.S.

Nº 3. Lägg på haken pojkar.

Allegro.

rik - ti' som står här, tut - ta - lut - tan tut - tan -

lan ki - ka ko - ca - li - a ko. Lägg på ha - ken poj - kar,

vin - ka ba - ra tjo, Ja' ska' er an - be -

D.C. al Fine.

fal - la en rik - ti' som står här.

D.C. al Fine.

Nº 4. Mi' Pulla.

1. Å' Kaj - sa dä' ä mi' pul - la, Ja ma - ken till pi - ga

2. finns dä' ej i byn; Ja, ö - ga som stjer-no rul - la Allt

ut - i den blan - ka syn. För höj - lo å

töj - lo, ja to - de lit - ten - tit - ten töj - - lo. Ja

ö - ga som stjer-no rul - la allt ut - i den blan - ka

D.S.

syn.

Fine.

D.S.

Nº 5. Kalle Vinter.

Moderato.

1. Ack skö - na flic - ka du svar - te

Nej, närsom ja' fri - a' i ffol te'

dej. Då sprang du stursk som en hö - na

kring, Fas - tän du eg - de jämt ing - en -

ting; men, nära Kal - le Vin - ter kom - mer, då blir

D. C. al Fine.

nat - ta lån - ger; Hvem ä' då som vär - mer. dej?

D. C. al Fine.

Nº 6. Mi' fästmö Varietea.

Moderato.

1. En gång jag älskat har en flic-ka, ett konstigt namn den flickan
bar. Hon kun - de jämt sig no - belt skic - ka och
äls-kad blef hon af en hvar. Men jag fick ej så län - ge

nju - ta, Ty al - le men' sker bör - ja tju - ta: Du

lef - vat län - ge nog, du frä - cka mö, Nu skall du ändtligt
rall.

Vivo.

dö, Men i mö - ra bit - ta klocka fy - ra så sti - ger ja opp å'

spe - lar på klaver, för att sör - je - ra mi - na bort - sty - ra, lil - la

D.S. §

vän - nen hon kom - mer in te mer.

§

Fine.

§

Lars
Bondeson's

Variété-Kupletter och Visor.

10:de häftet.

Text.

Flickan med paraply't.

E' visa vill ja' sjunga, som ä' alldeles ny.
Den handlar om e' flicka, som gick mä' paraply.
För sola uppå himmelen af molna bortskymd var,
Ja högmodsanden stundom uti pigors hjertan far.

Ho' va' fattig piga från Komfartuna by,
Som skaffa sei en fästeman, som köp'na ett paraply;
Men hör I gosser alla, som har en liten vän,
Köp aldrig paraplyer för sol på himmelen.

En da' när sola döljde sig bakom svartan sky,
Gick ho' mä' högmodsanden i uppspänt paraply,
Men Herren straffar sådant, det kan I lita på.
Och hören nu hur rysligt det den pigan månde gå.

En hvirfvelvind kom susande från svarta himlen ned
Å högg i paraplye', så piga följde med.
Ho' sökte te' att släppa den besten uti hast,
Men fingrarna besynligt nog ve' skafte' hängde fast.

Så bar dä' å' te' väders, å' hu då, hur dä' gick!
Ej ens att säga amen den stackars flickan fick.
Dä' hiskligt va' att skåda, så knappast dä' nå'en tror,
Hur ho' till himla reste uti strumpor å i skor.

Så reste ho' till himla ifrån sin lilla vän,
Som skrek å ba' å ropte: Sofi kom ner igen!
Han sprang å svor å hoppa å skrek både' hi å hej!
Men dä' va' lögn i helsike ho' kunde släppa sei.

Velocipedvisa.

I mine unge da'r ja' skulle ut å åke,
 Å krafle så mej opp på en velocipe';
 Som på e' slipstensvef ja' flaxe som e' kråke,
 Men ja' ja vefva på å' dä' gick mä' beske',
 Men ett tu tre så ble' ja' tusan så förlägen
 När ja' på hufve' stog, men dike va' i vägen.

Men ja' sprang opp igen å uppå hjule' spände
 Å backen för dä' gick, som om ja' ha' hvart full.
 E' käring tjock som f—n framför med samma rände
 Å dä' gick som en dans att köra den ikull,
 Men dä' ble' dyrt för mej, ja' plikta fick ve' teng'e'
 Å' te' på köpe' se'n å käringa en vinge.

Å Stina mi' ho' grät, som om ho' ha' hvart tokig,
 För ja' såg ryslig ut, (dä' kan I väl förstå)
 Ja näsa' mi' va' flädd å' uti syna brokig
 Å uppå mina ben ja' kunde knappast stå.
 Då körde ja' velocipeden in i skjule'.
 Å löfte se'n Kristin ej flaxa mer på hjule'.

Lägg på haken pojkar.

För hör i flickor alla,
 Som vilja ha' en kär
 Ja' ska' er anbefalla,
 En rikti' som står här!
 För tuttaluttantuttankockeliako
 Lägg på haken pojkar, rinka bara tjo
 Ja' ska' er anbefalla en rikti', som står här.

Ja' ä' fäll' ej så fager,
 Som någon kär i stan,
 :: För om I rätt mej tager,
 Ser ja' ut som själfva f—n. ::
 I tuttaluttan etc.

Ja' har e' lita näsa,
 Som ä' så här pass bre' --
 :,: Å märra heter Bläsa,
 Å munn' ä' strax breve :,:
 I tuttaluttan etc.

Å vill I nu er gifta,
 Er alla hit bege,
 Ja' följer er te' grifta
 Å lite' längre te'.
 I tuttaluttantuttankockeliako
 Lägg på haken pojkar rinka bara tjo
 Ja' följer er te' grifta å lite' längre te'.

Mi' pulla.

Å Kajsa dä' ä' mi' pulla,
 Ja maken te' piga finns dä' ej i byn!
 Ja ögo som stjerno rulla
 Allt uti den blanka syn.
 För hojlo å tojlo, ja todalittantittantojlo.
 Ja ögo som stjerno rulla
 Allt uti den blanka syn.

Men otur dä' finns i lifve',
 Mi näsa ho' som e' vårta ser ut.
 :,: Ja' skäms för dä', dä' ä' gifve'
 Å korgen nog får te' slut. :,:
 För hojlo etc.

Men Herren, som har mej skapa',
 Ej mente så illa mä' dä', så sej?
 :,: Ej trodde han, att e' apa
 Dä skulle fall' bli å mej. :,:
 För hojlo etc.

Dock aldrig ja' öfvergifver
 Mi' Kajsa, som ä' så hiskeligt snäll.
 ::: Mä' darrande hand ho' skrifver
 Så här för hvar äfli qväll: :::
 För hojlo etc.

Kalle ja' tror, du vinner
 Allt blott för den stora näsa, du har!
 ::: Ja kärlekens låga brinner
 Rätt ofta för lite hvar :::
 För hojlo å tojlo etc.

Kalle Vinter.

Ack sköna flicka du svarte nej,
 När som ja' fria' i fjol te' dej.
 Då sprang du stursk som e' höna kring,
 Fastän du egde jämt ingenting,
 Men — när Kalle Vinter kommer,
 Då blir natta långer,
 Hvem ä' då som varmer dej?

När kölden knakar i vägg å knut
 Å knappt, att katten törs titta ut.
 Då får du ensam i stuga' gno
 Å vri'a hännar å gråta blo'.
 Ty, när Kalle Vinter kommer,
 Då blir natta långer.
 Hvem ä' då som varmer dej?

Du ska' få allt, hva' du vill mi' tös!
 Du ska' bli fina som Teckla Knös.
 Du ska' få stuga å dräng å ko.
 Ja du får mej! Å du får e' so.
 Ty, när Kalle Vinter kommer,
 Då blir natta långer.
 Hvem skulle annars väl varma dej?

Mi' fästmö Variétéa.

En gång ja' älskat har en flicka.
 Ett konstigt namn den flickan bar.
 Hon kunde jämt sig nobelt skicka
 Och älskad blef hon af enhvar.
 Men ja' fick ej så länge njuta,
 Ty alla men'skor börja' tjuta:
 Du lefvat länge nog, du fräcka mö.
 Nu ska' du äntligt dö.
 I mörabitti klocka fyra
 Så stiger ja' opp å' spelar på klavér,
 För att sorjera mina bortstyra.
 Lilla vännen hon kommer inte mer.

Den flickan hette Variétéa.
 Ho' drack å sjöng, kan tänka sez.
 Fästmännera di söpo ho' med
 Och glömde ej att bjuda mej,
 Ty ja' va' hennes bror å junker,
 Och derför fick ja' mången klunker.
 I glatta lag ja' vistades hvar qväll.
 Och kände mej så säll.
 I mörabitti klocka fyra etc.

En vacker dag så kom befallning,
 Att variétéa skulle dö.
 Uti mitt bröst förnams en svallning,
 Och magen spådde lite' brö',
 Men hur då' va' så inte pricken
 Skarprättarn träffa rätt på »flicken»,
 Ty halfdö' Tea blef, men sjöng ändå
 I hvarje skrubb å vrå.
 I mörabitti klocka fyra etc.

Så fick ja' äfven halfdö' bida
 Och finna mej i sån't beslut.
 Och sjunga vid min Teas sida,
 I halffullt dunkel utan prut;
 Men snart te' kännedom om saken,
 Ja' kom, å ha' I hört på maken!
 För mindre kan en sotare bli' blyg!
 Nu super ho' i smyg.
 I mörabitti klocka fyra etc.

Nu super hela friarstråten
 Å dricker Variétéas skål.
 Fast inte här bland stora bråten,
 Men väl i smyg i hvarje hål.
 Dock nyktra ska' ju alla vara,
 Som cheiken ä' uti Sahara.
 Men likvälv blir det Variétéas skull,
 Om man går hem stupfull.
 I mörabitti klocka fyra
 Så stiger ja' opp å spelar på klavér,
 För att sorjera mina bortstyra.
 Lilla vännen hon kommer inte mer.

